

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2022. gada 1. martā*

Atcelšanas prasība – Lēmums (ES) 2020/470 – Tiesību termiņa pagarinājums attiecībā uz audiovizuāliem kopražojumiem, kā noteikts Brīvās tirdzniecības nolīguma starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses, Protokola par sadarbību kultūras jomā 5. pantā – Procesuālais juridiskais pamats – LESD 218. panta 7. punkts – Piemērojamā procedūra un balsošanas kārtība

Lietā C-275/20

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam, ko 2020. gada 23. jūnijā cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J.-F. Brakeland*, kā arī *M. Afonso* un *D. Schaffrin*, pārstāvji,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *P. Plaza García* un *B. Driessen*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Francijas Republika, ko pārstāv *J.-L. Carré* un *T. Stehelin*, kā arī *E. de Moustier* un *A. Daniel*, pārstāvji,

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *M. K. Bulterman* un *C. S. Schillemans*, kā arī *J. Langer*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *K. Lénartss* [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks *L. Bejs Larsens* [*L. Bay Larsen*], palātu priekšsēdētāji *A. Arabadžijevs* [*A. Arabadjiev*], *A. Prehala* [*A. Prechal*], *K. Jirimēe* [*K. Jürimäe*], *K. Likurgs* [*C. Lycourgos*], *J. Regans* [*E. Regan*], *I. Jarukaitis* [*I. Jarukaitis*] (referents), *I. Ziemele* un *J. Pasers* [*J. Passer*], tiesneši *M. Ilešičs* [*M. Ilešič*], *T. fon Danvics* [*T. von Danwitz*], *F. Biltšens* [*F. Biltgen*], *P. Dž. Švirebs* [*P. G. Xuereb*] un *N. Vāls* [*N. Wahl*],

* Tiesvedības valoda – angļu.

ģenerālvokāts: Ž. Rišārs Delatūrs [*J. Richard de la Tour*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2021. gada 28. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar prasības pieteikumu Eiropas Komisija lūdz atcelt Padomes Lēmumu (ES) 2020/470 (2020. gada 25. marts) par tiesību termiņa pagarinājumu attiecībā uz audiovizuāliem kopražojumiem, kā noteikts Brīvās tirdzniecības nolīguma starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses, Protokola par sadarbību kultūras jomā 5. pantā (OV 2020, L 101, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

Protokols par sadarbību kultūras jomā

- 2 Protokola par sadarbību kultūras jomā (OV 2011, L 127, 1418. lpp.; turpmāk tekstā – “protokols”), kas pievienots Brīvās tirdzniecības nolīgumam starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses (OV 2011, L 127, 6. lpp.; turpmāk tekstā – “nolīgums”), 5. pantā “Audiovizuāli kopražojumi” attiecībā uz audiovizuālajiem kopražojumiem ir paredzētas tiesības izmantot attiecīgas vietēja vai reģionāla rakstura kultūras satura veicināšanas sistēmas (turpmāk tekstā – “attiecīgās tiesības”). Šis pants ir formulēts šādi:

“[..]

3. Puses saskaņā ar saviem attiecīgajiem tiesību aktiem veicina [Eiropas Savienības] puses un Korejas producentu kopražojumu izstrādi, ietverot to, ka attiecībā uz kopražojumiem piešķir [attiecīgās tiesības].

[..]

8. a) [Attiecīgās tiesības] piešķir uz trīs gadiem pēc šā protokola piemērošanas. Pamatojoties uz Vietējo konsultantu grupu konsultācijām, sešus mēnešus pirms termiņa beigām Komiteja sadarbībai kultūras jomā tiekas, lai novērtētu tiesību īstenošanas rezultātus attiecībā uz kultūras daudzveidības veicināšanu un abpusēji izdevīgo sadarbību kopražojumu izstrādē.
- b) Tiesību izmantošanas termiņu pagarina par trīs gadiem un turpmāk pagarina automātiski uz tādu pašu termiņu, ja vien kāda no pusēm nepārtrauc tiesību izmantošanu, paziņojot par to rakstveidā vismaz trīs mēnešus pirms sākotnējā termiņa vai jebkura turpmākā termiņa beigām. Sešus mēnešus pirms šāda pagarināta termiņa beigām Komiteja sadarbībai kultūras jomā veic novērtēšanu ar līdzīgiem nosacījumiem, kā izklāstīts a) apakšpunktā.

[..]”

Lēmums 2011/265/ES

- 3 Padomes Lēmuma 2011/265/ES (2010. gada 16. septembris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu un provizoriski piemērotu Brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses (OV 2011, L 127, 1. lpp.), 6. apsvērumā ir paredzēts:

“[Eiropas Savienības] Padomei saskaņā ar [LESD] 218. panta 7. punktu jāpilnvaro Komisija apstiprināt konkrētus ierobežotus grozījumus nolīgumā. Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pārtraukt [attiecīgās tiesības], ja vien Komisija nenosaka, ka šādas tiesības būtu jāsauglabā, un ja vien Padome to neapstiprina, ievērojot īpašu procedūru, kuras izmantošana izriet gan no šā elementa jutīgā rakstura nolīgumā, gan no fakta, ka nolīgum[s] jānoslēdz Savienībai un tās dalībvalstīm. [..]”

- 4 Šī lēmuma 4. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Komisija sniedz [Korejas Republikai] paziņojumu par Savienības nodomu nepagarināt [attiecīgo tiesību] izmantošanas periodu [..], ievērojot [protokola] 5. panta 8. punktā izklāstīto kārtību, ja vien Padome pēc Komisijas priekšlikuma četrus mēnešus pirms šāda tiesību izmantošanas perioda beigām nepiekrīt to turpināt. Ja Padome piekrīt to turpināt, šo noteikumu atkal piemēro pagarinātā tiesību izmantošanas perioda beigās. Lemjot konkrēti par tiesību izmantošanas perioda turpināšanu, Padome pieņem lēmumu vienprātīgi.”

Īstenošanas lēmums 2014/226/ES

- 5 Ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2014/226/ES (2014. gada 14. aprīlis) par tiesību termiņa pagarinājumu attiecībā uz audiovizuāliem kopražojumiem, kā noteikts Brīvās tirdzniecības nolīguma starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses, Protokola par sadarbību kultūras jomā 5. pantā (OV 2014, L 124, 25. lpp.), attiecīgo tiesību piemērošanas laikposms tika pagarināts par trim gadiem – no 2014. gada 1. jūlija līdz 2017. gada 30. jūnijam.

Lēmums (ES) 2015/2169

- 6 Ar Padomes Lēmumu (ES) 2015/2169 (2015. gada 1. oktobris) par to, lai noslēgtu Brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses (OV 2015, L 307, 2. lpp.), šis nolīgums tika apstiprināts Savienības vārdā. Šī lēmuma 6. apsvērumā ir formulēts tāpat kā Lēmuma 2011/265 6. apsvērumā. Tāpat Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punkts ir formulēts līdzīgi Lēmuma 2011/265 4. panta 1. punktam.

Lēmums (ES) 2017/1107

- 7 Ar Padomes Lēmumu (ES) 2017/1107 (2017. gada 8. jūnijs) par tiesību termiņa pagarinājumu attiecībā uz audiovizuāliem kopražojumiem, kā noteikts Brīvās tirdzniecības nolīguma starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses,

Protokola par sadarbību kultūras jomā 5. pantā (OV 2017, L 160, 33. lpp.), attiecīgo tiesību piemērošanas laikposms tika pagarināts par trim gadiem – no 2017. gada 1. jūlija līdz 2020. gada 30. jūnijam.

Apstrīdētais lēmums

- 8 Apstrīdētajā lēmumā, kas pieņemts, pamatojoties uz Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktu, ir paredzēts, ka attiecīgo tiesību piemērošanas laikposms tiek pagarināts par trim gadiem no 2020. gada 1. jūlija līdz 2023. gada 30. jūnijam.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

- 9 Komisija lūdz Tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu un piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 10 Padome lūdz Tiesu prasību noraidīt un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Pakārtoti apstrīdētā lēmuma atcelšanas gadījumā tā lūdz Tiesu atstāt spēkā apstrīdētā lēmuma sekas līdz brīdim, kad ir novērsti atcelšanas iemesli.
- 11 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 7. decembra lēmumiem Francijas Republikai un Nīderlandes Karalistei tika dota atļauja iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

- 12 Atcelšanas prasības pamatojumam Komisija izvirza vienu vienīgu pamatu, kas attiecas uz to, ka Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punkta kā juridiskā pamata izmantošana apstrīdētā lēmuma pamatošanai ir pretrunā Līgumiem un Tiesas judikatūrai.
- 13 Ar šo vienīgo pamatu Komisija apgalvo, ka, izmantojot šo juridisko pamatu, saskaņā ar kuru Padomei ir jāpieņem vienprātīgs lēmums un ar kuru tiek izslēgta Eiropas Parlamenta piedalīšanās, tā vietā, lai par procesuālu juridisko pamatu tiktu atzīts LESD 218. panta 6. punkta a) apakšpunkta v) punkts, kurā, lasot to kopsakarā ar LESD 218. panta 8. punkta pirmo daļu, ir paredzēts balsojums Padomē ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Parlamenta piekrišanas, kā to bija ierosinājusi Komisija, Padome mainīja piemērojamo balsošanas kārtību un neņēma vērā Parlamenta prerogatīvas attiecībā uz starptautiska nolīguma daļas piemērošanas pagarināšanu.
- 14 Komisija uzskata, ka Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punkts ir “atvasināts juridiskais pamats”, kura izmantošana esot pretrunā LES 13. panta 2. punktā noteiktajam kompetenču sadales principam, kā arī institucionālā līdzsvara principam.
- 15 Turklāt šī iestāde uzskata, ka nav loģiski prasīt, lai Padome pieņem vienprātīgu lēmumu attiecīgo tiesību pagarināšanai, lai gan šo tiesību noteikšana tika izlemta ar kvalificētu balsu vairākumu, pieņemot Lēmumu 2011/265, un Savienība saskaņā ar starptautiskajām tiesībām principā ir piekritusi, ka tās tiek automātiski pagarinātas. Stingrākas iekšējās tiesību normas piemērošana un

prasība, saskaņā ar kuru Padomei ir jāpiekrīt šo tiesību pagarināšanai, esot pretrunā automātiskas pagarināšanas mērķim, par kuru vienojušās nolīguma puses, un līdz ar to tas esot pretrunā judikatūrai par starptautisko nolīgumu pārkāpumu pār atvasinātajām Savienības tiesībām.

- 16 Replikā Komisija, atbildot uz Padomes argumentāciju, saskaņā ar kuru apstrīdētais lēmums ir balstīts nevis uz “atvasinātu juridisko pamatu”, bet uz LESD 218. panta 7. punktu, piebilst, ka tā piekrīt Padomes nostājai, saskaņā ar kuru šī lēmuma priekšmets ir nolīguma grozīšana šīs tiesību normas izpratnē, ciktāl ar to tiek pagarināta protokola tiesību normas piemērošana. Tajā pašā laikā tā uzskata, ka Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punkts nevar tikt uzskatīts par LESD 218. panta 7. punkta piemērošanas gadījumu, jo šajā protokolā, paredzot automātisku attiecīgo tiesību pagarināšanu uz jauniem secīgiem tā paša ilguma laikposmiem, neesot paredzēts neviens īpašs procesuāls posms šo tiesību pagarināšanai, līdz ar to neesot nepieciešams, lai Padome atļautu Komisijai apstiprināt šo pagarināšanu.
- 17 Turklāt procesuālie nosacījumi, ar kuriem Komisijai, kā tiek apgalvots, ir piešķirtas pilnvaras, neesot saderīgi ar LESD 218. pantu un “atvasināta juridiskā pamata”, ar kuru tiek prasīts vienprātīgs balsojums Padomē, izmantošana esot pretrunīga.
- 18 Bez tam Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktā neesot piešķirtas pilnvaras Savienības vārdā apstiprināt nolīguma grozījumus LESD 218. panta 7. punkta izpratnē, bet vienkārši esot atspoguļotas Komisijas pilnvaras lēmuma par attiecīgo tiesību termiņa nepagarināšanu gadījumā nodrošināt Savienības ārējo pārstāvību saskaņā ar LES 17. pantu, tomēr Padomei joprojām esot kompetence lemt par šo pagarināšanu. Tādējādi lēmumpieņemšanas pilnvaras netika faktiski nodotas Komisijai, ievērojot īpašus nosacījumus.
- 19 Padome, kuru atbalsta Francijas Republika un Nīderlandes Karaliste, iebilst pret Komisijas argumentāciju, galvenokārt apgalvojot, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanai piemērotā procedūra ir balstīta uz LESD 218. panta 7. punktu, kā to ļoti skaidri norādot Lēmuma 2015/2169 6. apsvērumā ietvertā tiešā atsauce uz šo tiesību normu, un ka šī procedūra ir saderīga ar minēto LESD normu.
- 20 Proti, Padome apgalvo, ka LESD 218. panta 7. punkta piemērojamības nosacījumi ir izpildīti, jo, pirmām kārtām, attiecīgo tiesību pagarināšana ir uzskatāma par konkrētas un neatkarīgas nolīguma daļas grozīšanu, kas veikta atbilstoši protokola 5. panta 8. punktā paredzētajai vienkāršotajai procedūrai. Komisija kā sarunu vedēja esot pilnvarota grozīt attiecīgās tiesības, tās atceļot, izbeidzoties kārtējam triju gadu laikposmam, un informēt Korejas Republiku par šo lēmumu. Otrām kārtām, Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktā paredzētajā procedūrā esot ietverti atbilstoši nosacījumi, kas papildina šīs Komisijai piešķirtās pilnvaras.
- 21 Proti, attiecībā uz prasību par vienprātīgu balsojumu Padomē pēdējā minētā apgalvo, ka attiecīgo tiesību pagarināšana ir atkāpe no vispārējā noteikuma, saskaņā ar kuru attiecīgās tiesības tiek atceltas, ja nav pieņemts pretējs lēmums, un tas attaisnojot stingrāku nosacījumu piemērošanu.
- 22 Pakārtoti Padome apgalvo, ka gadījumā, ja Tiesa nospriestu, ka LESD 218. panta 7. punktā ietvertajos nosacījumos nebija iespējams paredzēt šādu vienprātīgu balsojumu, nebūtu spēkā vienīgi pienākums pieņemt vienprātīgu lēmumu. Tomēr, tā kā apstrīdētais lēmums tika pieņemts vienprātīgi, tas noteikti saņēma kvalificētu balsu vairākumu Padomē un tādēļ, tās ieskatā, ir uzskatāms par likumīgi pieņemtu.

- 23 Atbildē uz repliku Padome tostarp iebilst pret Komisijas argumentāciju, saskaņā ar kuru attiecīgās tiesības Savienība varētu pagarināt, neizmantojot iekšējo procedūru, ja Komisijas nodoms ir šīs tiesības pagarināt, savukārt lēmumpieņemšanas procedūra esot nepieciešama, lai tās izbeigtu. Tā uzskata, ka attiecīgo tiesību pagarināšanas automātiskais raksturs attiecībā uz katru nolīguma dalībnieku nevar izslēgt jebkāda veida iekšējo lēmumpieņemšanas procedūru, jo, tā kā šo tiesību piemērojamības ilgums ir ierobežots ar trim gadiem, ir nepieciešams pieņemt lēmumu ik pēc trim gadiem saskaņā ar atbilstošām iekšējām lēmumpieņemšanas procedūrām. Ja šīs lēmumpieņemšanas procedūras netiktu ievērotas, tiktu apdraudēta Savienības tiesību sistēmas autonomija, kā arī Līgumu autoru izveidotais institucionālais līdzsvars.
- 24 Padome apgalvo, ka LESD 218. panta 7. punkts ir atbilstošs juridiskais pamats Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktā paredzētajai procedūrai. Tā it īpaši uzsver, ka protokola 5. panta 8. punktā ir paredzēta vienkāršota procedūra šī protokola grozīšanai, paredzot klusējot izteiktu piekrišanu attiecīgo tiesību pagarināšanai un iepriekšēju paziņošanu par šo tiesību izbeigšanu.
- 25 Francijas Republika apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek īstenota procedūra, kas balstīta uz LESD 218. panta 7. punktu, un ka līdz ar to Komisija kļūdaini apgalvo, ka Padome ir pamatojusi šo lēmumu ar LESD neparedzētu juridisko pamatu. Pirmkārt, tā uzskata, ka attiecīgo tiesību pagarināšanas kārtība ir šīs LESD normas piemērošanas gadījums. Proti, tā uzskata, ka, pirmām kārtām, attiecīgo tiesību pagarināšana paplašina noteikumu par šīm tiesībām piemērošanu laikā, kas ir protokola īpaša un autonoma sastāvdaļa, un, gluži pretēji, minēto tiesību nepagarināšana būtībā atņem šiem noteikumiem tiesiskās sekas. Tādējādi attiecīgo tiesību pagarināšana esot šī protokola grozījums.
- 26 Otrām kārtām, automātiska attiecīgo tiesību pagarināšana pušu klusēšanas gadījumā, pēc šīs dalībvalsts domām, ietilpst to noteikumu kategorijā, ar kuriem tiek izdarīta atkāpe no vispārējo starptautisko nolīgumu tiesību pārskatīšanas procedūras, kuru tā vienkāršo.
- 27 Otrkārt, Francijas Republika uzskata, ka ar Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktā paredzēto noteikumu tiek pareizi īstenots LESD 218. panta 7. punkts, ciktāl tajā ir paredzēts, ka Padomei ir jāapstiprina Komisijas lēmums nepaziņot par attiecīgo tiesību izbeigšanos. Šajā ziņā tā norāda, ka Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktā Komisijai ir piešķirtas reālas lēmumpieņemšanas pilnvaras attiecībā uz izvēli, kas veicama ik pēc trim gadiem, vienlaikus nosakot īpašus nosacījumus šīm pilnvarām LESD 218. panta 7. punkta izpratnē. Šis ierobežojums esot leģitīms, jo šī pēdējā minētā tiesību norma esot atkāpe no LESD 218. panta 5., 6. un 9. punkta un attiecīgo tiesību pagarināšana esot daļa no aktiem, ar kuriem tiek noteikta Savienības politika un izstrādāta tās ārējā darbība. Vienprātīga balsojuma izmantošana esot vienīgi veids, kā īstenot Padomes apstiprinājumu Komisijas izvēlei neiebilst pret šo tiesību pagarināšanu, un šīs metodes likumīgais vai nelikumīgais raksturs neietekmētu prasības par šādu apstiprinājumu spēkā esamību.
- 28 Treškārt un visbeidzot, Francijas Republika apgalvo – katrā ziņā, ņemot vērā Savienības tiesību sistēmas autonomijas principu, attiecīgās tiesības nevarētu tikt pagarinātas, ja nebūtu Savienības tiesību akta, kurā tas būtu konkrēti paredzēts, neatkarīgi no apstākļa, ka šāda tieša pagarināšana nav nepieciešama starptautiskajā tiesību sistēmā.
- 29 Nīderlandes Karaliste ir paziņojusi, ka pilnībā piekrīt Padomes nostājai un visiem argumentiem, kas izvirzīti tās pamatojumam.

Tiesas vērtējums

- 30 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka tas tika pieņemts, pamatojoties uz Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktu, kurā, tāpat kā Lēmuma 2011/265 4. panta 1. punktā, tostarp ir paredzēts, ka Komisija paziņo Korejas Republikai par Savienības nodomu nepagarināt attiecīgo tiesību piemērošanas laikposmu, ja vien pēc Komisijas priekšlikuma un četrus mēnešus pirms šī piemērošanas laikposma beigām Padome vienprātīgi nenolemj turpināt šo tiesību piemērošanu.
- 31 Komisija vienīgā pamata atbalstam apgalvo, ka, pamatojot apstrīdēto lēmumu ar Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktu, Padome esot prettiesiski izmantojusi “atvasinātu juridisko pamatu”.
- 32 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka noteikumi par to, kā Savienības iestādes pieņem lēmumus, ir paredzēti Līgumos un nav ne dalībvalstu, ne arī pašu iestāžu ziņā. Līdz ar to tikai Līgumos un tikai īpašos gadījumos iestādei var tikt piešķirtas tiesības grozīt tajos noteikto lēmumpieņemšanas procedūru. Tāpēc iespējas iestādei noteikt atvasinātus juridiskos pamatus, lai detalizētāk noteiktu vai vienkāršotu akta pieņemšanas kārtību, atzīšana nozīmētu tādu likumdošanas pilnvaru piešķiršanu šai iestādei, kas pārsniegtu Līgumos paredzētās. Minētais arī ļautu attiecīgajai iestādei neievērot institucionālā līdzsvara principu, kas nozīmē, ka katra no minētajām iestādēm īsteno savu kompetenci, respektējot citu iestāžu kompetenci (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 6. maijs, Parlaments/Padome, C-133/06, EU:C:2008:257, 54.–57. punkts, kā arī 2016. gada 22. septembris, Parlaments/Padome, C-14/15 un C-116/15, EU:C:2016:715, 47. punkts).
- 33 Šajā lietā no Lēmuma 2015/2169 6. apsvēruma izriet, ka šī lēmuma 3. panta 1. punktā paredzētās lēmumpieņemšanas procedūras juridiskais pamats ir LESD 218. panta 7. punkts, jo šajā apsvērumā ir norādīts, ka saskaņā ar šo LESD tiesību normu Padome var pilnvarot Komisiju apstiprināt konkrētus ierobežotus nolīguma grozījumus un ka Komisijai ir jāļauj lemt par attiecīgo tiesību termiņa beigšanos, ja vien tā nenolemj pagarināt šo tiesību piemērojamību un ja vien Padome to neapstiprina saskaņā ar īpašu procedūru, ņemot vērā gan šā nolīguma elementa jutīgo raksturu, gan faktu, ka nolīgums jānoslēdz Savienībai un tās dalībvalstīm.
- 34 No tā izriet, ka vienīgais Komisijas izvirzītais pamats būtu jānoraida, ja ar Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktu ieviestā procedūra, kas īstenota ar apstrīdēto lēmumu, ietilpst LESD 218. panta 7. punkta piemērošanas jomā un ja tā atbilst LESD 218. pantam, ciktāl tajā, lai pagarinātu attiecīgās tiesības, ir prasīts vienprātīgs balsojums Padomē.
- 35 LESD 218. panta 7. punktā ir paredzēts, ka, slēdzot nolīgumus, Padome, atkāpjoties no šī panta 5., 6. un 9. punkta, var pilnvarot sarunu vadītāju Savienības vārdā apstiprināt grozījumus tad, ja nolīgums paredz tos pieņemt ar vienkāršotu procedūru vai ja grozījumi jāpieņem ar attiecīgo nolīgumu izveidotai struktūrai. Turklāt tajā ir paredzēts, ka Padome var pievienot šim pilnvarojumam īpašus nosacījumus.
- 36 Līdz ar to ir jāpārbauda, pirmkārt, vai Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punkts pilnvaro Komisiju Savienības vārdā apstiprināt protokola grozījumus un vai protokolā ir paredzēts, ka šāds grozījums ir jāpieņem saskaņā ar vienkāršotu procedūru vai ar nolīgumu vai šo protokolu izveidotai struktūrai.
- 37 Pirmām kārtām, attiecībā uz to, vai ar Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktu Padome pilnvaro Komisiju Savienības vārdā apstiprināt protokola grozījumus, ir jānorāda, ka no protokola 5. panta 8. punkta a) un b) apakšpunkta izriet, ka nolīguma pusēm – un līdz ar to protokola pusēm – ik pēc

- trim gadiem pēc tam, kad ir veikts Komitejas sadarbībai kultūras jomā, kas ir izveidota, pamatojoties uz šī protokola 3. panta 1. punktu, vērtējums, ir jāizvērtē, vai tās vēlas vai nevēlas attiecīgo tiesību pagarināšanu uz jaunu triju gadu laikposmu.
- 38 Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktā šajā ziņā ir paredzēta Savienības iekšējā procedūra, ciktāl ar to Komisijai ir piešķirtas pilnvaras izbeigt attiecīgās tiesības katra triju gadu laikposma beigās vai, ja tā uzskata, ka šīs tiesības ir jāpagarina, iesniegt Padomei priekšlikumu par to pirms katra laikposma beigām. Kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 60. punktā, minēto tiesību nepagarināšana nozīmē, ka tiek atceltas ar protokolu ieviestās tiesības, kas principā klusējot un automātiski tiek atjaunotas ik pēc trim gadiem, un šāda atcelšana tādējādi ir jāuzskata par grozījumu šajā protokolā.
- 39 Līdz ar to, lai gan tāds lēmums kā apstrīdētais lēmums, kura mērķis ir pagarināt attiecīgās tiesības uz triju gadu laikposmu, pats par sevi nevar tikt uzskatīts par tādu, kura mērķis ir grozīt protokolu, tomēr Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktā, kas ir piemērojams šāda lēmuma pieņemšanai, paredzētā procedūra dod Komisijai tiesības ik pēc trim gadiem izvērtēt, vai šīs tiesības ir jāpagarina vai arī jāizbeidz, vienpersoniski lemt par to izbeigšanu vai lemt par jautājuma nodošanu Padomei, lai tā pagarinātu minētās tiesības. Tādējādi šī procedūra pilnvaro Komisiju pieņemt lēmumus par grozījumiem šajā protokolā.
- 40 Līdz ar to ir jāuzskata, ka Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punkts, kas īstenots ar apstrīdēto lēmumu, ir pilnvarojums, ko Padome piešķirusi Komisijai, noslēdzot nolīgumu – un līdz ar to tam pievienoto protokolu –, apstiprināt Savienības vārdā “nolīguma grozījumus” LESD 218. panta 7. punkta izpratnē.
- 41 Otrām kārtām, attiecībā uz to, vai protokolā ir paredzēts, ka tā grozījumi ir jāpieņem saskaņā ar vienkāršotu procedūru vai ar nolīgumu vai ar protokolu izveidotai struktūrai, kā tas ir prasīts LESD 218. panta 7. punktā, ir jākonstatē, ka protokola 5. panta 8. punkta a) un b) apakšpunktā nav paredzētas pilnvaras Komitejai sadarbībai kultūras jomā veikt grozījumus protokolā, bet tai ir vienīgi uzticēts uzdevums novērtēt attiecīgo tiesību īstenošanas rezultātus, kā tas ir minēts šī sprieduma 37. punktā. Savukārt šajā pēdējā minētajā tiesību normā patiešām ir paredzēta vienkāršota procedūra, jo, kā secinājumu 67. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, lai šīs tiesības izbeigtu, pietiek ar to, ka nolīguma puse par to rakstveidā paziņo trīs mēnešus pirms sākotnējā termiņa beigām vai jebkura turpmākā termiņa beigām, jo pretējā gadījumā minētās tiesības automātiski tiek pagarinātas.
- 42 Turklāt ir jāpiebilst, ka Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktā paredzētos noteikumus var uzskatīt par tādiem, ar kuriem tiek piemērota LESD 218. panta 7. punktā minētā iespēja Padomei paredzēt Komisijai piešķirtajām pilnvarām īpašus nosacījumus, jo šajā Lēmuma 2015/2169 normā Komisijai ir noteikts pienākums, ja tā uzskata, ka ir nevis jāizbeidz attiecīgās tiesības, bet gan šīs tiesības jāpagarina par trim gadiem, iesniegt Padomei šajā ziņā priekšlikumu četrus mēnešus pirms ritošā termiņa beigām.
- 43 No tā izriet, ka pretēji Komisijas apgalvotajam ar Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktu ieviestā procedūra, kas īstenota ar apstrīdēto lēmumu, ietilpst LESD 218. panta 7. punkta piemērošanas jomā, līdz ar to šis lēmums nebija jāpieņem saskaņā ar LESD 218. panta 6. punkta a) apakšpunktā paredzēto procedūru.

- 44 Otrkārt, attiecībā uz to, vai ar Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktu ieviestā procedūra atbilst LESD 218. pantam, ciktāl tajā, lai pagarinātu attiecīgās tiesības, ir prasīts vienprātīgs balsojums Padomē, ir jānorāda, ka LESD 218. panta 7. punktā nav paredzēta nekāda balsošanas kārtība, lai Padome pieņemtu lēmumus, attiecībā uz kuriem tās, pamatojoties uz šo tiesību normu, Komisijai piešķirtā pilnvarojuma ietvaros Padome ir saglabājusi savu kompetenci.
- 45 Šādos apstākļos piemērojamā balsošanas kārtība katrā konkrētajā gadījumā ir jānosaka, atsaucoties uz LESD 218. panta 8. punktu. Ņemot vērā, pirmām kārtām, šīs tiesību normas pirmajā daļā lietoto frāzi “īstenojot šo procedūru” un, otrām kārtām, minētās tiesību normas otrās daļas sākumā izmantoto vārdu “tomēr”, ir jāuzskata, ka parasti Padome pieņem lēmumus ar kvalificētu balsu vairākumu un ka tikai šajā otrajā daļā minētajos gadījumos tā lēmumus pieņem vienprātīgi. Šādos apstākļos piemērojamā balsošanas kārtība katrā konkrētajā situācijā ir jānosaka atkarībā no tā, vai uz to attiecas vai neattiecas šie pēdējie minētie gadījumi (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 2. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Armēniju), C-180/20, EU:C:2021:658, 29. punkts).
- 46 It īpaši pirmais gadījums, kuram vienīgajam ir nozīme šajā lietā un kurā LESD 218. panta 8. punkta otrajā daļā ir prasīts, lai Padome pieņem lēmumu vienprātīgi, attiecas uz situāciju, kad nolīgums attiecas uz jomu, kurā vienprātība tiek prasīta Savienības akta pieņemšanai, tādējādi šim gadījumam veidojot saikni starp lēmuma, kas tiek pieņemts atbilstoši minētajam pantam, materiālo juridisko pamatu un balsošanas kārtību, kura piemērojama tā pieņemšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 4. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu), C-244/17, EU:C:2018:662, 29. punkts).
- 47 Tādējādi nodrošinātā saikne starp to lēmumu materiālo juridisko pamatu, kas ir pieņemti nolīguma ietvaros, un balsošanas kārtību, kas piemērojama šo lēmumu pieņemšanai, palīdz saglabāt simetriju starp procedūrām, kuras attiecas uz Savienības iekšējo darbību, un procedūrām, kuras attiecas uz tās ārējo darbību, ievērojot Līgumu autoru iedibināto institucionālo līdzsvaru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 4. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Kazahstānu), C-244/17, EU:C:2018:662, 30. punkts).
- 48 Šāda simetrija tādējādi ir jānodrošina arī tad, ja tiek pieņemts lēmums par LESD 218. panta 7. punktā paredzēto nolīguma grozīšanu.
- 49 Tā kā attiecīgās tiesības neietilpst jomā, kurā Savienības tiesību akta pieņemšanai ir nepieciešams vienprātīgs balsojums Padomē, Lēmuma 2015/2169 3. panta 1. punktā noteiktā procedūra pretēji Padomes apgalvotajam nav saderīga ar LESD 218. pantu, jo tajā ir prasīts šāds vienprātīgs balsojums. Līdz ar to tādu lēmumu pieņemšanai kā apstrīdētais lēmums ir piemērojama balsošanas kārtība, kas paredzēta LESD 218. panta 8. punkta pirmajā daļā, proti, ar kvalificētu balsu vairākumu Padomē.
- 50 Tā kā Lēmuma 2015/2169 6. apsvērumā ir norādīts, ka Padome apstiprina attiecīgo tiesību piemērošanas termiņa pagarināšanu saskaņā ar īpašu procedūru, ņemot vērā gan šī nolīguma elementa jutīgo raksturu, gan to, ka tas ir jānoslēdz Savienībai un tās dalībvalstīm, ir jāpiebilst, ka, pirmkārt, attiecīgās jomas jutīgais raksturs nevar pamatot atvasināta juridiskā pamata pieņemšanu, nosakot īpašu procedūru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 6. maijs, Parlaments/Padome, C-133/06, EU:C:2008:257, 59. punkts). Otrkārt, šie pamatojumi neļauj Padomei atkāpties no LESD 218. pantā paredzētās balsošanas kārtības ievērošanas (šajā nozīmē

skat. spriedumu, 2015. gada 28. aprīlis, Komisija/Padome, C-28/12, EU:C:2015:282, 55. punkts) un it īpaši no tām atkāpties saistībā ar īpašiem nosacījumiem, kurus tā var pievienot pilnvarām, kādas ir piešķirtas sarunu vadītājam saskaņā ar LESD 218. panta 7. punktu.

- 51 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, vienīgais Komisijas izvirzītais pamats ir jāapmierina un līdz ar to apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par apstrīdētā lēmuma seku atstāšanu spēkā

- 52 Padome lūdz Tiesu gadījumā, ja tā atceltu apstrīdēto lēmumu, atstāt spēkā tā sekas līdz brīdim, kad tiks novērsti konstatētie atcelšanas iemesli.
- 53 Atbilstoši LESD 264. panta otrajai daļai Tiesa, ja uzskata par vajadzīgu, var noteikt, kuras no atceltā tiesību akta sekām jāuzskata par galīgām.
- 54 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka, ņemot vērā iemeslus, kas attiecas uz tiesisko drošību, šāda tiesību akta sekas var atstāt spēkā it īpaši tad, ja tā atcelšanas tūlītējā ietekme izraisītu nopietnu nelabvēlīgu ietekmi uz iesaistītajām personām (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 2. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Armēniju), C-180/20, EU:C:2021:658, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 55 Šajā gadījumā apstrīdētā lēmuma atcelšana, neatstājot spēkā tā sekas, varētu likt apšaubīt Savienības saistības attiecībā uz attiecīgo tiesību piemērošanas laikposma pagarināšanu uz trim gadiem no 2020. gada 1. jūlija līdz 2023. gada 30. jūnijam un tādējādi traucēt šī nolīguma pienācīgu izpildi (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 2. septembris, Komisija/Padome (Nolīgums ar Armēniju), C-180/20, EU:C:2021:658, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 56 Līdz ar to tiesiskās drošības apsvērumu dēļ ar šo spriedumu atceltā apstrīdētā lēmuma sekas ir jāatstāj spēkā līdz brīdim, kad tiks novērsti konstatētie atcelšanas iemesli.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 57 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā pēdējai minētajai šis spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 58 Saskaņā ar Reglamenta 140. panta 1. punktu dalībvalstis, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Līdz ar to ir pamats nospriezt, ka Francijas Republika un Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) Atcelt Padomes Lēmumu (ES) 2020/470 (2020. gada 25. marts) par tiesību termiņa pagarinājumu attiecībā uz audiovizuāliem kopražojumiem, kā noteikts Brīvās tirdzniecības nolīguma starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses, Protokola par sadarbību kultūras jomā 5. pantā.**

- 2) Lēmuma 2020/470 sekas atstāt spēkā līdz brīdim, kad tiks novērsti konstatētie atcelšanas iemesli.**
- 3) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**
- 4) Francijas Republika un Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]